

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname :
uitzending :
plaats :

KUNT U ME DE WEG NAAR HAMELEN VERTELLEN, MENEER?

dékorontwerp-
produktie - René Sleven
regie - Nico Hiltrop

STEM bb:

Dit is de nog lang niet afgelopen serie:
Kunt U me de weg naar Hamelen vertellen, meneer?

met

Ab Hofstee	als Hildebrandt Brom
Herman Vinck	als Aernout Koffij
Rob de Nijs	als Bertram Bierenbroodspot
Ida Bons	als Lidwientje Walg
Johan te Slaa	als Pint de schoenmaker
Paul Deen	als Meester Spicht
Ine Veen	als Brechtje
Hans Pauwels	als de verteller

Het koor van Henk v.d. Velde als de kinderen van Hamelen

TITEL: En wie speelt nou de rattenvanger.

F 35:

s.i.	TITEL:	Deel 1.
	TITEL:	DE BERG

VERTELLER:

Wat ik jullie ga vertellen ... wat jullie nou gaan zien
 ... dat staat misschien niet zo in de boeken.
 Ik waarschuw jullie maar: dit verhaal is NIET precies het
 verhaal dat ze je vader en moeder verteld hebben!
 Je vader en moeder die hebben het heel anders gehoord.
 Het verhaal begint in Hamelen. Dat klopt. En daar waren
 ratten. Klopt ook.

(GEFILMDE UITLATINGEN VAN PASSANTEN IN STRATEN VAN
 HAMELEN. DUBBELROLLEN VAN MEDESPELENDEN)

DIKKE ONTSTELDE VROUW:

De ratten zaten op het laatst naast je op tafel. Het was
 vreessseluk, meneer, ze aten van je bord!
 En dan zei je ksst, ksst, maar ze gingen gewoon door.
 Ik gaf ze altijd een mep met een speciale lepel ...

MAN (BESCHAAFDE LIJZIGE BETWETER):

Ik ben een dierenvriend, maar ik kon op het laatst geen
 rat meer zien.

MEISJE:

Muizen vind ik niet zo eng maar ratten! ...

DIKKE VROUW:

Ik dorst niet alleen meer door de gang 's avonds. Me man
 droeg me in zijn armen.

MAN:

's Nachts knabbelden ze aan je oor.

SCHICHTIG MEISJE:

Ik weet het niet ...

VROUW:

Dat knagen en dat knabbelen, verder had ik geen klagen,
 enkel dat knagen en dat knabbelen, dat dat dat ... dat
 knagen en dat knabbelen aan je oor ...

(GRUWT)

MAN:

(GRUWT)

MEISJE:

(GRUWT)

VERTELLER:

Burgemeester Willem Walg was wanhopig. De ratten waren
 iet weg te branden uit Hamelen. Er kwamen er elke dag
 meer bij, ja, zo erg was het.
 Maar op een dag diende zich een merkwaardige vreemdeling
 bij hen aan, of beter gezegd,

hij sprong zomaar hop midden op de tafel in de Raadszaal, nèt toen het gemeentebestuur weer eens de koppen bij elkaar stak en niet wist, wat te doen ... Hij wilde zijn naam niet noemen, maar ... wat zei hij? Wat zei de goede man?

Hij zei dat hij de ratten in één nacht tijd op kon ruimen. Alle ratten. Moeiteloos. Zonder een centje pijn. Wat? zei de raad.

Maar niet voor niets, riep de Rattenvanger. O, tuurlijk, tuurlijk, zei de Raad.

Want voor niets gaat de zon op!

Inderdaad, zei de raad. En alles werd geregeld, het goud werd beloofd en de Rattenvanger zei, dat de mensen 's avonds binnen moesten blijven, met watjes in hun oren, en dus bleven de mensen binnen met watjes in hun oren, en de Rattenvanger liep door alle straten ... en iedere burger van Hamelen zag zomaar zijn persoonlijke ratten - allemaal tegelijk - de woning verlaten. Trip, trip, trip! Fft!

DIKKE VROUW:

Ongelofelijk meneer, ik kan niets anders zeggen. Ik zeg: Hein, wat krioelen ze opeens allemaal in de richting van de deur. Ze willen door de voordeur! Ze willen de straat op, Hein!!!!

MEISJE:

Ik ging net de trap op, naar boven, toen komt er opeens een hele golf van ratten de trap af, op me af, naar de straatkant ...

MAN:

't Was tien uren geweest, want de klepperman had tien heit de klok geroepe ...

VROUW:

Ik zeg, ik zien opeens alleen maar achterwerrekies ... Ze verlate het huis! zeg ik ...

MEISJE:

Ik weet het niet.

VROUW:

Geweldig

VROUW:

Fantastisch

MAN:

De mooiste avond van me leven.

VERTELLER:

Nou je begrijpt, enorm feest de volgende dag. Fanfare, kermis, vuurwerk, volksdansen, vrij van school, drinken, drinken, drinken.

(burg. bed)

's Avonds voor het eerst slapen, zonder dat geknaag en dat geknabbel aan je oor.

VERTELLER:

Maar diezelfde avond, dat iedereen in Hamelen buiten op het marktplaatsje feestvierde, was er toch een korte geheime vergadering. In het Gemeentehuis ... en daar in het Gemeentehuis werd met drie stemmen voor

(VOLDANE SPICHT KIJKT VAN BURGEMEESTER EN PINT
OPZIJ NAAR BOZE SIMON BIERRENBROODSPOT)

en één stem tegen het voorstel aangenomen om de Rattenvanger niet al het goud te geven, dat hem eerlijk beloofd was.

SPICHT:

Wij meenden, dat de eh ... de Rattenvanger zal ik maar zeggen, want wij weten nog altijd zijn naam niet ... een kwalijke zaak ... hoogst ongebruikelijk ... wij meenden, dat deze man voldoende betaald was met een derde van de prijs, die hij gevraagd had.

Het was immers een karweitje van niets, het was in een uurtje gepiept, die ratten, haha, hij had trouwens de plicht, om ons te helpen.

Ik vind 35 dukaten aardig betaald voor een klein akkefietje, nietwaar hahahaha ...

VERTELLER:

De eerlijke enige tegenstemmer in de Gemeenteraad was Simon Bierenbroodspot. De rijke zakenkoopman, aanstaande schoonvader, jawel, schoonvader van de dochter van de burgemeester.

Tot hier klopt het verhaal. Want als je gemene dingen hoort, dan zijn ze waarschijnlijk echt gebeurd.

Mensen zijn ... slecht wil ik niet zeggen ... maar te beroerd voor iets goed zijn ze zeker.

Simon Bierenbroodspot legde zich er die vrolijke avond misschien bij neer, want meeste stemmen gelden, maar zijn zoon, Bertram Bierenbroodspot ... die verloofd was met de dochter van de burgemeester, ojojoojojoojojo, die dacht er de volgende ochtend anders over ... tktktktk

HAL VAN HET BURGEMEESTERSHUIS.

(DE DEUR VAN DE RAADSKAMER. BRECHTJE STAAT TE
LUISTEREN AAN DE DEUR, TERWIJL WE BINNEN
WOEDENDE STEMMEN HOREN VAN BERTRAM EN WILLEM
WALG.
ZE HEEFT HET DIENBLAD OP DE STOEL GEZET)

BERTRAM:

Dat is geen manier, dat kunt U niet doen. Dat noem ik
oplichterij.
Dat geld is aan die man beloofd, en U kunt hem nou niet
laten stikken.

WILLEM:

Noem je mij een oplichter!????

BERTRAM:

Ik noem de hele Gemeenteraad een oplichter. Een bende!
Ja!

WILLEM:

Eruit!

BERTRAM:

Die man heeft jullie geholpen! Wat zeg ik?! Jullie? Ons!
De hele stad heeft 'ie gered! Van die krengen van dieren.
En nou ...

WILLEM:

Uit mijn ogen.

BERTRAM:

Laat me uitpraten. Ik kom niet voor niks zo vroeg bij u
binnenstormen.

WILLEM:

Binnenstormen, ja, stórmén. Haha!

BERTRAM:

Ik zeg U, de hele Gemeenteraad, behalve mijn vader dan,
die is geen knip voor de neus waard, als men die man niet
...

WILLEM:

Kalmte! Kalmte!

BERTRAM:

Ik ben kalm.

WILLEM:

Ik zal het je nog eens allemaal haarfijn uitleggen,
kwajongen, dat hoef ik niet te doen, voor jou, maar ik
zal het voor deze ene keer ... Ga zitten.

(DE STEMMEN ZIJN GEDEMPTEER GEWORDEN)

BRECHT: (HILDEBRANDT, MET DAS OM EN WATJES IN OREN,
KOMT IN HAL)

Oh, oh!!!

(HILDEBRANDT SLUIPT ACHTER HAAR EN TREKT
STRIK VAN HAAR SCHORT LOS)

HILDEBRANDT:
Betraapt! Aha!

BRECHT: (SCHREEUWT VAN SCHRIK. SLAAT HAND VOOR HAAR
MOND EN KIJKT NAAR DEUR, DAARNA NAAR
HILDEBRANDT)

Laat dat, oh Gerregat, ohh ... Mijn hart zit in m'n muts.

HILDEBRANDT:
Aha! Wat is er daarbinnen aan de hand?

BRECHT:
Ik zou het niet weten. 't Zijn mijn zaken niet.
(WIL MET BLAD WEGWANDELEN NAAR KEUKEN, ALS DE
STEMMEN WEER LUID WORDEN, ZE SPITST DE OREN)

BERTRAM:
Dat zijn allemaal smoesjes, Burgemeester, allemaal
gekonkel en gefoezel. Die man moet krijgen, wat hem
beloofd is, die man moet de ...

WILLEM:
Wou jij mij v ...

BERTRAM:
De volle honderd procent, dáár heedt die man recht op! De
volle 100%!!

WILLEM:
Wou jij mij vertellen, wat ik moet doen? Wou jij mij
vertellen ...

BERTRAM:
Ik niet. De wet vertelt u dat. Beloofd is beloofd.
Afspraken moeten nagekomen worden.

WILLEM:
Je gaat te ver, jongeman.

BERTRAM:
U gaat te ver, Burgemeester. U gaat te ver.

WILLEM:
Brom! Brom! Waar is Brom??

(HILDEBRANDT MEENT IETS TE VERSTAAN. BRECHT
KIJKT OM NAAR HILDEBRANDT)

(HIJ HAALT WATJE UIT EEN OOR)

Dat ben ik? Moet 'ie mij hebben.
(HAALT ANDERE WATJE ERUIT)

BERTRAM:

Ik wijs U alleen maar op uw plichten. Waarom laat U zich altijd weer ompraten door die Pint de schoenmaker en die zuinige schoolmeester? Waarom bent U niet gewoon de eerlijke Burgemeester, die iedereen denkt dat U bent ...?

WILLEM:

Ga zitten, ga zitten ...

BERTRAM:

Ik gá niet zitten. Ik kán niet zitten.

WILLEM:

Ga zitten.

BERTRAM:

Oké, nog één keer dan ...

HILDEBRANDT:

Zal ik nog naar binnen gaan, of toch maar niet.

BRECHT:

(BUIGT ZICH WEER NAAR SLEUTELGAT)

Nee, blijf nog maar effe hier. Maar blijf wel bij de hand.

HILDEBRANDT:

Ja, ik spring d'r zo in, als 't moet.

LIDWIENTJE: (KOMT OP)

Is Bertram binnen? Bij papa? Brechtje?

BRECHT:

Bertram. Nou! En of die binnen is.

(KIJKT HILDEBRANDT EENS AAN)

LIDWIENTJE:

Oh, gelukkig.

BRECHT:

Weet U ervan? Waar ze het over hebben, juffrouw Lidwientje?

(HEFTIG KNIKKEND, VERLEGEN)

HILDEBRANDT:

O, zie je nou, dan ga ik maar.
(WIL BRECHT MEETREKKEN)

LIDWIENTJE:

Hij ... (BERTRAM KOMT NL ...)

(BRECHTJE EN HILDEBRANDT WACHTEN, KNIKKEN
BEGRIJPEND)

Hij komt namelijk mijn hand vragen. Oh, ik ben zo gelukkig.

(BRECHTJE EN HILDEBRANDT ZIJN PERPLEX)

Ik zei: Bertram, nou is je kans. Grijp hem! Papa is in een goed humeur, nu de ratten weg zijn en ...

WILLEM:

Eruit! Eruit, zeg ik je. Brom! Brom!

HILDEBRANDT:

Dat ben ik! Dat is voor mij.

BRECHTJE:

Oh Gerregat!

BERTRAM:

Jullie zijn gierige krenten, dat zijn jullie.

WILLEM:

Brom! Brom! Waar blijft Brom?
(LUIDT BEL)

BERTRAM:

Ik schaam me, dat mijn vader samen met jullie in een Gemeenteraad zit.

WILLEM:

Brom!!!!

BRECHTJE:

Vlug. Hij roept jou.

HILDEBRANDT:

Jejjjjja ...
(TRACHT TIJD TE WINNEN, DOOR OMSTANDIG ZIJN
VERKOUDEN NEUS TE GAAN SNUITEN. LIDWIENTJE
STAAT ALS DOOR BLIKSEM GETROFFEN)

WILLEM:

Brom, waar blijf je. Gooi die v ... die ... die vlerk uit dit ambtsvertrek.

BERTRAM:

Haha ... ambtsvertrek. Mooi ambtsvertrek. Een kamer voor leugenaars en bedriegers die hun beloften niet waarmaken.

LIDWIENTJE:
Bbbertram!!!

WILLEM:
Eruit! Brom! Doe je plicht!

LIDWIENTJE:
Oh Bertram ...

BERTRAM:
O, he, Lidwientje, ja ...

HILDEBRANDT:
Jeja. (PAKT ONZEKER BERTRAM BIJ ARM)

LIDWIENTJE:
Gaan we niet trouwen????

BERTRAM:
Ja ... ja ... dat is te zeggen, nee ... Jawel! Ik! ...

WILLEM:
Trouwen! Hij??? ... Jij met ... met dit????

HILDEBRANDT:
Kkkom mee ...
(TREKT FLAUWTJES AAN MOUW BERTRAM)
Kom nou! ... Toe! ...

LIDWIENTJE:
(TEGEN HILDEBRANDT)
Laat hem los, laat hem los, zeg ik je.
(BROM GEHOORZAAMT VERSCHRIKT)

WILLEM:
Gooi hem eruit! Doe wat ik je zeg!

BERTRAM:
Ik leg het je nog wel uit, Lidwientje.

LIDWIENTJE:
We zouden trouwen. Je zou ... Laat hem los.

WILLEM:
Gooi hem eruit ...
(HILDEBRANDT WORDT RADELOOS)

BERTRAM:
Ik ga al. RENT WEG, HILDEBRANDT ZIET KANS OM OOK MEE TE
GAAN)

LIDWIENTJE:
(ROEPT HEM NA)
Nee, wacht, je moet het ook veel vriendelijker vragen.
Papa wil best, papa wil best dat we trouwen.

(VALT SNIKKEND WILLEM OM DE HALS)

Niet papa? Je wil best, dat we trouwen.

WILLEM:

Trouwen? Best? Maar niet met die ... met die snotneus.
Mijn dochter zal geen Bierenbroodspot heten. In geen
honderd jaar.

(MAAKT ZICH HIJGEND LOS EN GAAT DE RAADSKAMER
IN)

In geen honderdduizend jaar.

LIDWIENTJE:

Maar papa, wat heeft Bertram dan gedaan? Hij vraagt
alleen maar ...

BRECHTJE:

Kom maar mee, kom maar mee, je vader is nou even niet te
spreken ...

LIDWIENTJE:

(HUILEND)

En papa had zo'n goed humeur vanmorgen, hij was zo blij,
dat de ratten weg waren ...

KEUKEN.

(BERTRAM GAAT JUIST DOOR DE KEUKENDEUR EN
LOOPT DWARS DOOR DE KEUKEN NAAR BUITENDEUR.
ACHTER HEM BEDRIJVIG BROM. IN EEN HOEK STAAT
MAGERE HILLETJE TE WASSEN.)

HILDEBRANDT:

Hoho, wacht nou even.

BERTRAM:

Ik dacht, dat je mij eruit moest smijten.

HILDEBRANDT:

Precies, maar dan moet je niet zo vlug lopen, ik kan mijn
plicht niet fatsoenlijk doen, op die manier.

BERTRAM:

Dat spijt me dan voor je ...

(GOOIT BUITENDEUR OPEN. STAAT VERBOUWEREERD
STIL, OP BINNENPLAATSJE STAAT EEN KLAS
KINDEREN)

Wat komen jullie doen????

HILDEBRANDT:

Ga's vlug weg jullie. Hup spelen. Hop hop..

(KLAPT IN HANDEN)

MEISJE:

We komen voor de burgemeester.

HILDEBRANDT:

Wat?

JONGEN:

We komen een o ... een obade brengen.

BERTRAM:

Hahahaha. Een aubade. Hoor je dat?

HILDEBRANDT:

Wat is dat? Een aubade? Geef maar hier, dan geef ik het binnen wel af.

(KINDEREN LACHEN)

BERTRAM:

Nee, man, 'n aubade is een liedje. Ze komen een liedje voor onze burgemeester zingen, omdat ze zo blij zijn, dat de ratten de stad uit zijn.

HILDEBRANDT:

Oh! ... Aan de voorkant! Aan de voorkant zit de burgemeester. De ... eh ... de burgemeester is trouwens niet in de stemming.

BERTRAM: (SCHAMPER)

Nee, dat zou ik denken.

MEISJE:

Maar meester Spicht zei, dat als de burgemeester niet voor zat, dat 'ie dan wel achter zou zitten en dat we 'm dan konden verrassen, achterom het huis ...

BERTRAM:

Nou, maak maar fijn rechtsomkeert, jongens. De burgemeester verdient het niet. Hij verdient geen aubades.

MEISJE:

Maar meester Spicht zei 't.

(BERTRAM BLIJFT 'NEE' SCHUDDEN)

HILDEBRANDT:

Zal ik de burgemeester toch maar even roepen?

BERTRAM:

Niks. Niks - Ja, jullie meester Spicht kan jullie nog veel meer vertellen, maar ik zal je 's wat vertellen: de burgemeester en jullie meester Spicht, de gemeentekassier, en gemeenteraadslid Pint de schoenmaker, die deugen niet. Ze verdienen jullie liedje niet.

(HILDEBRANDT PROBEERT TIJDENS VORIGE LUIDE DIALOOG IEDEREEN TOT STILTE TE MANEN, KIJKT ZENUWACHTIG ACHTER ZICH)

KIND:

Maar meester Spicht ...

BERTRAM:

Ach wat, meester Spicht.

MEISJE: (ZINGT)

Meester Spicht zei tegen ons
vandaag maar een ding leren
ik heb een heel mooi lied gemaakt
vanmorgen bij het scheren
daarin staat hoe blij we zijn
en hoe wij het waarderen
ga naar de burgemeester toe
en zing te zijner ere

KOOR:

heb dank!
heb dank!
oh burgemeester Walg!
dat gij de ratten hebt verjaagd
jawel jawel, toevallig

MEISJE:

de ratten hebt gij weggevaagd
geen een die zich door Hamelen knaagt

KOOR:

jawel, jawel, toevallig
burgemeester Walg

KOOR: (PARLANDO)

hiep.

(BERTRAM LACHT CYNISCH)

HILDEBRANDT:

Bravo, heel mooi!
(OPGELUCHT DAT ER IETS POSITIEFS KLINKT)

BERTRAM: (NIJDIG)

Helemaal niet mooi. Het is niet waar!

HILDEBRANDT:

Nou ja. Toch mooi gezongen, bedoel ik.

BERTRAM:

Maar het is niet zo! De gemeente heeft niks gedaan. Het
is de rattenvanger die alle kastanjes uit het vuur heeft
gehaald.

MEISJE:

Maar de burgemeester heeft de rattenvanger de opdracht
daarvoor gegeven.

BERTRAM:

En de burgemeester wil de rattenvanger er nou niet voor betalen!

KINDEREN:

Ooooooh!

HILDEBRANDT:

(ZENUWACHTIG)

Stil!!

MEISJE:

Dat vinnik gemeen! Van de gemeente.

(LIDWIENTJE EN BRECHTJE KOMEN KEUKEN IN)

BERTRAM:

Gemeen! Dat is het woord. Geen gemener bestuur, dan het gemeentebestuur!

wie ooit logeert in Hamelen
die moet ons liedje leren
het liedje van de gierigaards
die onze stad regeren
van ratten kun je wel opaan
maar niet van hoge heren
ga naar de burgemeester toe
en zing te zijner ere

BERTRAM:

ik walg!

KOOR:

ik walg!

SAMEN:

van burgemeester Walg!

BERTRAM:

de goede man verdient zijn naam

ALLEN:

jawel jawel toevallig

(HILDEBRANDT HEEFT MEEGEZONGEN, MAAR KIJKT
BIJ JAWEL OM EN SLUIT BIJ TOEVALLIG MET KLAP
ZIJN MOND, ALS HIJ LIDWIENTJE ZIET)

maar één rat is niet weggevaagd

BERTRAM:

de rat die aan zijn zieltje knaagt
ik walg, jawel, toevallig

SAMEN:

van burgemeester Walg

LIDWIENTJE: (LIDWIENTJE IS NAAR HILLETJE BIJ DE TOBBE
GELOPEN. HEEFT VASTBERADEN DE TOBBE OPGETILD
EN LEEGT HEM NU OVER HET HOOFD VAN DE NIETS
VERMOEDENDE BERTRAM)

Ziezo!! (KINDEREN GIEREN)

En ik walg van jou, Bertram Bierenbroodspot!

(IN DE KEUKEN VERSCHIJNT BURGEMEESTER WILLEM
WALG)

WILLEM:

Wat moet dat hier.

BRECHTJE:

Ha! (GIL VAN SCHRIK)

O Gerregat!

(DE KINDEREN STUIVEN WEG)

WILLEM:

Is 'ie nog in mijn huis ...

(ZIET HOE NAT BERTRAM IS, BEGINT NU VOL
LEEDVERMAAK TE LACHEN)

Hahahaha ... heeft 'ie een kouwe douche gehad. Haha. Dat
is net wat 'ie nodig had ... hahaha ...

(BERTRAM KIJKT SPINNIJDIG OP EN HAAST ZICH
WEG, ZONDER BOE OF BAH. LIDWIENTJE KIJKT VAN
HAAR VADER NAAR BERTRAM)

En wat moesten die kinderen ... hahaha ...

HILDEBRANDT:

Die kwamen een liedje voor U zingen eh ...ja ... een
liedje

WILLEM:

Ja, dat hoorde ik, om me te bedanken zeker.

HILDEBRANDT:

Eh ... jjejaaa ... jaa.

WILLEM:

Hm. Ik ben in de raadskamer. Ik verwacht die rare
snoeshaan, die rattenvanger elk moment voor zijn salaris.
(VERDWIJNT)

(LIDWIENTJE SLAAKT NU EEN LANGE TREURIGE
KREET EN HUILT DAN ONBEDAARLIJK)

BRECHTJE:

Oh gerregat. Arm schaap, wat is er.

LIDWIENTJE:

Boeboe ... Hij komt nooit meer terug ...

BRECHTJE:

Hè?

LIDWIENTJE:

Ik zie hem nooit weer. Ik zie hem niet meer terug.

BRECHTJE:

Bertram Bierenbroodspot? Ha. Je zult zien, hoe vlug je die vergeten bent. Hij is je niet waard. Schande, zo te schelden op zijn aanstaande schoonvader.

LIDWIENTJE:

Hij had gelijk! Boehoe!!

HILDEBRANDT:

Eh ... Lidwientje ...

BRECHTJE:

Bemoei je er niet mee, Brom, ga klepperen of ga naar bed. Wat weet jij van het verdriet van een vrouw?

LIDWIENTJE:

Ik ben weduwe ...

BRECHTJE:

Weduwe. Je bent niet eens getrouwd. En je bent nog zo jong.

LIDWIENTJE:

Maar in mijn hart was ik allang en breed getrouwd ... met hem. Ik zie hem nooit meer.

HILDEBRANDT:

Niet voor tien uur vanavond.

BRECHTJE:

Mond dicht jij, valse vent!

LIDWIENTJE:

(HOUDT OP MET HUILEN)

Wat? ...

HILDEBRANDT:

Niet voor tien heit de klok, Lidwientje.

LIDWIENTJE:

Waarom zeg je dat?

HILDEBRANDT:

(HOUDT VERFROMMELD BRIEFJE OP)

Ik had al een briefje voor je van Bertram. Moest ik aan je geven, als 'ie eruit gegooid was ... Hij had 't zien aankomen!!

LIDWIENTJE:

Geef hier.

(GRIST HET UIT ZIJN HANDEN, LEEST)

Vanavond om tien heit de klok, bij de stadspoort.
Oh Bertram, Bertram! Lieve Bierenbroodegom!

RAADSZAAL.

(BURGEMEESTER GAAT SNUIVEND AAN TAFEL ZITTEN)

WILLEM:

Bierenbroodspot. Dat is ook geen naam voor een dochter van Willem Reinier Walg. Kwajongen. Mij hier even terecht wijzen, waar iedereen bij is. Haha!

35 dukaten, dat is toch zeker geen kattedrek? Daar kan die snoeshaan, eh ... die rattedinges, daar kan 'ie het toch zeker mooi van doen. Dat is toch vlug verdiend in een uurtje ... Hè? ... Of niet?

(WE ZIEN EEN DUISTER SILHOUET IN HET VENSTER)

Daar bent u dan ...

VERTELLER:

De man, die Hamelen gered had van een ernstige rattenplaag, en die zijn naam nooit heeft willen zeggen, werd daarna heel oneerlijk behandeld door burgemeester Walg en de gemeenteraad van Hamelen.

Alleen Simon Bierenbroodspot, de rijke lakenkoopman en zijn zoon Bertram hebben fel geprotesteerd. Maar dat heeft niet geholpen, want deze zelfde morgen heeft de rattenvanger uit hande van burgemeester Willem Walg zelf het geld ontvangen. Een schijntje! Veel minder dan afgesproken was. Bertram Bierenbroodspot is door de burgemeester uit zijn huis gezet, en de verloving met Lidwientje, de dochter van de burgemeester, is uit. Maar NIET voor Lidwientje en Bertram zelf. Zij zullen elkaar nog des avonds ontmoeten, bij de stadspoort, om tien uur.

Ofwel - om met de klepperman Hildebrandt Brom te spreken
- om tien heit de klok.

HILDEBRANDT:

(SNUIT, HIJGT, SNUIFT)

Brr ... ah ... tien heit de ...

(SNUIT)

tien heit de kloooooook ... tien heit de kloooooook ...

(TUURT DOOR RAAMPJE)

Wat is dat. Nog zo laat aan het werk? Pint de schoenlapper? Ik dacht, dat die in de kroeg zat ... op dit uur ...

(MEDELIJDEN)

oh ... ach!

SCHOENLAPPERIJ.

(MIDDELEN IN DE LAPPERIJ, BIJ LICHT VAN
OLIELAMP, ZIT BARENDJE SLAPERIG TE KLOPPEN.
HIJ HEEFT EEN VOORSCHOOTJE VOOR, WRIJFT EVEN
DOOR ZIJN OGEN, KLOPT)

VERTELLER:

In de schoenmakerij van schoenlapper Pint, derde lid van de gemeenteraad van Hamelen, werkt, nog laat in de avond, Barendje Stip. Barendje is de stiefzoon van Pint en hij heeft het niet heel erg leuk - tenminste, als Pint thuis is.

Want Pint is geen prettig iemand, Pint drinkt, Pint moppert, Pint houdt niet van liedjes, en Pint is hebberig. Maar hij wil zelf niet werken. Hij laat Barendje elke avond ploeteren. Hij heeft Barendje van school genomen overdag, en 's avonds moet de jongen ook nog karweitjes doen, zoals zolen lappen, rijggaatjes maken, riemen snijden ... Je wordt er natuurlijk wel een goede schoenmaker door en dat is ook wat waard, maar als je niet eens goed lezen kan, dat is toch ook vervelend.

(ONDERTUSSEN IS HILDEBRANDT DE SCHOENLAPPERIJ
INGEGAAN. BARENDJE KIJKT OP, TE SLAPERIG OM
ECHT TE SCHRIKKEN.
HILDEBRANDT GRIJNST MAAR EENS NAAR HEM EN
GAAT ZITTEN, VEERT OVEREIND. IS OP DOEK GAAN
ZITTEN, WAARONDER KOPSPIJKERTJES.
BARENDJE LACHT MET SCHEEF GEZICHT.
HILDEBRANDT VERLEGT DE SPIJKERTJES)

HILDEBRANDT:

Nog niet naar bed, Barendje? De klok heeft tien geheid, man kerel. Als ik jou was, lag ik al op één oor.

(BARENDJE PAKT SPIJKER UIT MOND, HEEFT LIPPEN
OP SPIJKERS GEKLEMD EN PLAATST HEM
ZORGVULDIG)

Is de ouwe baas weer ...

(MAAKT DRINKGEBAAAR, KNIKT MAAR 'NS)

Dat zijn mooie schoenen. Maar als ik jou was, hield ik er toch maar mee op vandaag. 't Is trouwens nog altijd een beetje feest ... Al zou je het niet verwachten na vanmorgen.

(BARENDJE KIJKT HEM VRAGEND AAN)

Je hebt het zeker wel gehoord, hè? Dat ze die rattesnapper te weinig hebben betaald. Dat is niet zo prettig gelopen, dat gesprek. Met de burgemeester. Man, wat was die man kwaad. Die rattermepper bedoel ik. En als 'ie nou nog maar gescholden had, of de burgemeester een klap had gegeven, of gespuugd ... maar nee. Het was zeker een opgevoede jongen ... Hij zei alleen maar: U moet het zelf weten. Vannacht waren het de ratten. Maar een volgende keer kan het wel eens wat anders wezen. Wat bedoel je, man? vroeg de burgemeester. Maar hij stond alweer op de vensterbank.

Dat is ook weer zoiets !
 Waarom gaat zo'n sijsjeslijmer, zo'n ratteplakker, waarom
 gaat die niet gewoon door de deur, zoals ieder ander? Het
 irriteert de mensen! Ja! Nou ja. Ieder zijn meug ... Nou
 ... ik stap maar 's op. Welterusten, hoor. Maak het niet
 te laat. En als je nou zorgt, dat je in bed ligt, geeft
 die ouwe je misschien geen pak rammel ook. He? Jongen?
 Dag, welterusten.
 (AF)

STRAAT.

(HILDEBRANDT SNUIT KRACHTIG ZIJN NEUS IN DE
 STEEG, NAAST ZIJN HOOFD OVER BARENDJE GESCHUD
 TE HEBBEN. DAN KIJKT HIJ OP. WE HOREN EEN
 VREEMD MONOTOON WIJSJE IN DE VERTE OP EEN
 FLUIT. HILDEBRANDT LUISTERT, PEUTERT DAN EEN
 WATJE UIT ZIJN OOR.)
GELUIDSEFFECT.
 ALS DOOR EEN ADDER GEBETEN STOPT HIJ HET
 WATJE TERUG IN ZIJN OOR
GELUID WEG.

HILDEBRANDT:

De rattenpieper!
 (HIJ KRUIPT TERUG IN DE SCHADUW)

(AAN BEGIN VAN DE STEEG VERSCHIJNT EEN
 VREEMDE STOET, VOOROP, IN ZWART SILHOUET
 LOOPT DE RATTENVANGER. ACHTER HEM WANDELEN
 DROMERIG EEN HELE BENDE KINDEREN. ZE ZIJN
 BIJNA ALLEMAAL IN PONNETJES. DE MEESTE HEBBEN
 EEN POP OF EEN BEER EN EEN JONGETJE, HECTOR
 HONDECOETER, HEEFT EEN BUNDELTJE BOEKEN,
 WAARBIJ EEN ATLAS. OOK HILLETJE WANDELT MEE.)

Hilletje!!

(ZE WANDELEN WEG. HILDEBRANDT'S HOOFD DRAAIT
 MET EEN RUK OPZIJ. UIT DE DEUR VAN DE
 SCHOENLAPPERIJ KOMT BARENDJE. HIJ HEEFT EEN
 RANSEL OM, ZIJN VOORSCHOOT NOG VOOR, MAAR HIJ
 SLAAPWANDELT. HIJ VOEGT ZICH BIJ DE RIJ EN
 VERDWIJNT OM DE HOEK)

HILDEBRANDT:

De kinderen ... is 'ie gek geworden. Dat zijn toch geen
 ratten? Dat zijn kinderen.
 (DAN HOORT HIJ EEN LUID VERWARD GEMOMPEN. OM
 DE HOEK KOMT PINT DE SCHOENLAPPER
 AANSTROMPELEN)

Ja! ... Pp ... Pint ... Pint, luister, de rattenpieper,
 de ... de rattesnapper ... dáár ... Daar gaat de
 rattesnapper

PINT:

Hallo, Brom ...
 (HIK)
 hoeveel heit de ... klok? Hoeveel ...
 (HIK)

HILDEBRANDT:

De kinderen ... De de ... de kinderen ... alle kinderen
zijn ontvoerd ... Allemaal ... de hele stad.

PINT:

De hele stad viert feest, feest en nog eens feest ...
Hoeveel heit de klok?

HILDEBRANDT:

Man, luister toch ...

(BEDENKT EINDELIJK, DAT PRATEN GEEN ZIN
HEEFT)

Die kinderen worden meegetover ... ach jij ...

(HAAST ZICH WEG ACHTER GROEPJE AAN)

PINT:

Dertien heit de klok ... De klok heit dertien ... hela
... Barend ... Barend Stip ... Waar zit je, lummel ...
Kom hier en laat me je prutswork zien ... kom hier, kom
hier, kom hier ... Barend ...

STADSPOORT.

(EERST ZIEN WE HILDBRANDT UIT STEEG KOMEN OF
ACHTER EEN MUUR VANDAAN. DAN ZIEN WE WAT HIJ
ZIET)

HILDEBRANDT:

(FLUISTEREND)

Hij wil de poort uit ... Ik moet hem tegenhouden ... maar
ik kan niet ... die muziek ... Gelukkig, dat ik die
watjes nog in mijn oren heb ...

(OPEENS HOORT HIJ IETS NAAAST ZICH)

(BERTRAM EN LIDWIENTJE ARMEN OVER ELKAARS
SCHOUDE LOPEN STRAK VOOR ZICH UIT KIJKEND IN
RICHTING GROEP)

Bertram!

(KIJKT HAASTIG OF RATTENVANGER IETS GEHOORD
HEEFT, DUKT WEG. DE RATTENVANGER DRAAIT ZICH
OM, HAND BOVEN OGEN, ZODAT ZIJN GEZICHT ZWART
BLIJFT. BERTRAM EN LIDWIENTJE LOPEN IN TRANCE
TOT ZE BIJ DE GROEP ZIJN. DE RATTENVANGER
SPEELT DOOR)

Bertram em Lidwientje zijn óók betoverd ... geen wonder.
Niet iedereen is zo verkouwe als ik ... tsjoem ... Ssst!
Sssst! ... Wat gebeurt daar??????

(WE ZIEN DE VOORDEUR VAN AERNOUT'S HUIS
OPENGAAN. AERNOUT KOFFIJ KOMT IN TRANCE NAAR
BUITEN EN WANDELT NAAR DE POORT. IN ZIJN HAND
HOUDT HIJ, STRAK NAAR VOREN UITGESTREKT, DE
SLEUTEL. WERKTUIGELIJK OPENT HIJ DE POORT. DE
RATTENVANGER FLUIT IETS. DE KINDEREN MAKEN
EEN KWART DRAAI. ZE WANDELEN ACHTER DE
RATTENVANGER DE POORT UIT ...)

(BERTRAM EN LIDWIENTJE SLUITEN AAN, AERNOUT
ZELF SLUIT NIET DE POORT, MAAR WANDELT ACHTER
HEN AAN ...)

HILDEBRANDT:

(MET OPEN MOND VAN ONTZETTING STAART HIJ HEN
NA. DAN SPERT HIJ ZIJN MOND, ALSOF HIJ EEN
IJSELIJKE KREET ZAL SLAKEN. HET BLIJKT ECHTER
EEN REUSACHTIGE NIES TE ZIJN, DIE HIJ NET OP
TIJD OPVANGT MET ZIJN HANDEN)

Hhh ... help hatsjie ... help ... help. Hatsjie! Houdt ze
tegen.

(STROMPELT NAAR POORT. BLIJFT STAAN - EVT.
FILM - RENT DAN VAN POORT WEG DE DUISTERNIS
IN)

Help, houdt de dief ... houdt de dief ... hatsjie!

(BURGEMEESTER LIGT IN BED. LUID SNURKEND)
(VER TUMULT. GEKLOP, KLEPPEREN ...)

STEM:

Burgemeester ... Wordt wakker. Burgemeester. Help.
(WALG WORDT ONRUSTIG EN DRAAIT ZICH OP ZIJN
ZIJ ... ER VLIEGT EEN STEEN DOOR EEN RUIT.
WALG'S ENE OOG OPENT ZICH EN STAART ONTZET.)

HILDEBRANDT:

Burgemeester, wordt wakker. De kinderen zijn weg. De
rattenpieper, help. Wordt wakker. Acht uur heit de klok,
acht heit de klok.

BURGEMEESTER:

Acht uur. Dat kan niet waar zijn. Het is nog donker ...
Welke idioot gooit mijn ruiten in? Weten ze niet wat glas
kost in de 17^e eeuw???

STEM:

Burgemeester, wordt wakker. De rattenvanger piept 'm.

(WILLEM KRUIPT FOETEREND IN KAMERJAS, DAN
KOMT BRECHTJE ZIJN KAMER BINNENSTUIVEN)

BRECHTJE:

Burgemeester. Dat was Hildebrandt Brom. Op dit uur. Het
is 'm in zijn bol geslagen. Ach gerregat!

WILLEM:

Ja, dat zou ik ook denken. Wat moet die man op dit uur.
Hoe laat is het.

BRECHTJE:

'k Weet niet. De klok heeft allang tien geheit.

WILLEM:

Dan slaap ik pas anderhalf uur. Is die kerel gek geworden.

BRECHTJE:

Hij zegt dat de rattenvanger ervandoor is.

WILLEM:

Nou, wat zou dat. Dan is die snoeshaan eindelijk opgedonderd. Hij heeft zijn geld gehad, en 'ie is een vrij man. Hij kan gaan en staan waar 'ie wil.

BRECHTJE:

Ja maar, hij is niet alleen wegggegaan ...

WILLEM:

Hè? Wat bedoel je?

BRECHTJE:

Ach gat, ach gerregat ...

WILLEM:

Praat dan mens. Zeg dan wat. Wat heeft 'ie meegenomen. Een hapje rat soms. Haha.

BRECHTJE:

De kinderen.

WILLEM:

De kinderen? ... De kinderen???? Heeft 'ie de kinderen ge...

(MAAKT PICCOLOFLUIT - BEWEGINGEN)

Heeft 'ie dat?? Ja??? Jaa? Vlug, snel, te wapen.

Waarschuw de schout ... Alarm. Maak Hamelen wakker ...

Waar zijn ze ...

(SNELT VERTREK UIT)

BRECHTJE:

De stadspoort uit. Ze zijn al veel te ver, zegt Hildebrandt. Je kunt er niks tegen doen. Hij betovert je ... ach gerregat. Hij piept je in slaap.

(HILDEBRANDT RENT DOOR DE STRAAT NAAR POORT,
KOMT JUIST HIJGEND BIJ POORT)

Daarachter moeten ze zijn, bij de berg. Net als de ratten gisteren. Wat zal 'ie nou doen.

VERTELLER:

Terwijl Hamelen nietsvermoedend rust na een vrij feestelijk verlopen dag, de eerste dag na de bevrijding van de ratten, neemt de rattenvranfger wraak.

Wraak op deze gierige genmeenteraad, ondankbaar, hebberig en oneerlijk.

Met een grote menigte kinderen verlaat hij de stad in de richting van een kale heuvel, de berg, in de volksmond... De berg, waarin een dag tevoren honderdduizend ratten zijn verdwenen ...

DE BERGWAND.

(DE RATTENVANGER STAAT VOOR DE INGANG. DE KINDEREN STAAN HAND IN HAND, OF GEVEN ELKAAR OP DIT MOMENT DE HAND, GEHOORZAMEND AAN DE MUZIEK.

BERTRAM EN LIDWIENTJE HOUDEN ELKAAR VAST. TERWIJL ZE OPEENS BIJ HOGE FLUITMUZIEK WEGFADEN, RENT IN DE FADE HILDEBRANDT BROM IN EN PROBEERT BERTRAM EN LIDWIENTJE DOOR ELKAAR TE SCHUDDEN, DEZE WORDEN WAKKER, NET VOOR ZE ONZICHTBAAR ZIJN. DE MUZIEK DOOFT ALS BIJ TOVERSLAG. WE HOREN GETJILP EN GETJIRP VAN VOGELS EN KREKELS. WE HOREN EEN VERRE KOE. WE HOREN EEN VERRE KOETS, EEN KOETS DIE STEEDS NADERBIJ KOMT. VRIJ LANGE STILTE MET EFFECTEN)

VERTELLER:

Hier houden de verhalen op. Allemaal. Hierna komt niets meer. Volgens de boeken.

(GRIJNST EN SCHUDT GERUSTSTELLEND ZIJN HOOFD)

De berg sloot zich ... Afgelopen ... Onzin. Het verhaal is duidelijk niet uit. Dacht je, dat die arme kinderen daar in die berg zaten, tot over hun oren in de modder? En die rattenvanger zelf dan?

Die was toch al een keer na dat van die ratten teruggekomen uit die berg? Die berg ... die moeten we in de gaten houden. Daar steekt meer achter ...

(LUIDKEELS ROEPEN DE WAKKER GEWORDEN KINDEREN IN DE SPELONK, WANT DAAR ZIJN WE NU, DOOR ELKAAR. BERTRAM ALLEEN IS NOG NIET HELEMAAL WAKKER. HILDEBRANDT STAAT HEM MET OORVIJGEN TE WEKKEN)

HILDEBRANDT:

Bertram. Bertje. Bertram. Wakker worden.

LIDWIENTJE:

Bertram ... oh.

(DRUKT ZICH TEGEN BERTRAM'S SCHOUDER. GAAT ZICH DAN MET ENKELE VRAGENDE KINDEREN BEMOEIEN)

JONGEN 1:

Waar zijn we? Waar zijn we Hildebrandt?

(BARENDJE STAAT TE KNIPPEREN MET ZIJN OGEN. HILLETJE IS ONMIDDELLIJK BIJ HEM GEKROPEN)

HILDEBRANDT:

Moment! Moment! Hela! Wakker worden!

BERTRAM: (WORDT WAKKER EN KIJKT ROND)

Hela ... wat moet dit!? ... waar? ... ik ben effe weggeweest ... Lidwientje.

LIDWIENTJE:

Ja ... oh, jij weet het ook al niet. We waren bij de poort. Aan 't zoenen. Daarna weet ik niks meer.

MEISJE 1:

Ik lag in bed verhalen te vertellen aan haar. Ze mocht bij me logeren vannacht.

(WIJST MEISJE 2 AAN)

MEISJE 2:

Maar ik sliep geloof ik al.

MEISJE 3:

Ik sliep ook al.

ALLE KINDEREN:

Ik ook, ik ook.

HEKTOR:

Kijk. Ik heb mijn schoolboeken meegenomen. Waarom? Die had ik onder mijn kussen gelegd, want ik krijg morgen een beurt. En ik ben de beste van de klas. Dat moet!

BERTRAM:

Wat heeft dit te betekenen? Willen jullie wel eens gauw naar huis gaan.

(DRAAIT ZICH OM EN DEINST TERUG VAN GROTE ROTSWAND)

HILDEBRANDT:

Als je soms dacht, dat je daar door kon, had je 't mis. Haha.

LIDWIENTJE:

Hebben jullie het niet koud?

(LUIDER)

Hebben jullie het niet koud?

KINDEREN: (SCHUDDEN VAN)

Nee ...

HILDEBRANDT:

Het is hier ook niet koud, hè? Het is hier wel lekker.

(IEDEREEN KIJKT ONZEKER ROND ... KNIKKEND)

BERTRAM:

Wacht nou 's even. Nou weet ik het weer. We waren aan het zoenen.

LIDWIENTJE:

Dat zeg ik je toch. Daar waren we gebleven.

HILDEBRANDT:

JA, daar hebben we nou geen tijd voor.

BERTRAM:

En toen kwam die hele stoet kinderen de hoek om ... de steeg van Pint de schoenlapper uit ...

HILDEBRANDT:

Ja. Daar stond ik!

BERTRAM:

En voorop liep ... waar is 'ie? Waar is 'ie?

LIDWIENTJE:

Ja, de rattenvanger. Waar is 'ie.

(KINDEREN KIJKEN OM ZICH HEEN)

HILDEBRANDT:

Ja. Heb ik uit het oog verloren.

KIND:

Ik herinner me niks. Alleen muziek. Ik droomde van muziek.

ALLE KINDEREN:

Ik ook. Ik ook.

BAREND:

Ik zat te werken. In de werkplaats zat ik. Ik moet nog van alles doen.

(BEKIJKT VERBAASD RANSEL DIE HIJ ONTDEKT)

HILDEBRANDT:

Ik ben nog bij hem geweest. Hij was nog volop bezig. Een schande.

BERTRAM:

Vreemd. We zijn waarschijnlijk allemaal

(MAAKT VAAG BEZWEREND GEBAAR)

in slaap ge ... gefloten, hè ... Ik was tenminste effe weg.

HILDEBRANDT:

Nou en of. Jullie hadden hem flink zitten. Ik heb gelukkig watjes in mijn oren. Ik bleef wakker. Ik ben achter jullie aangelopen en ik heb ... ik heb uit alle macht ... ik ...

BERTRAM:

Wat heb je eigenlijk ...

HILDEBRANDT:

(SIP)

... eh ... niks ... Ik ben achter jullie aangelopen. De berg in ...

BERTRAM + LIDWIENTJE:

De berg in? ... Is dit de berg?

KINDEREN:

Oooohhhh ...

JONGEN 1:

Hoe kan dat dan?

HEKTOR:

Er zijn geen grotten in de berg. We spelen er altijd rovertje. Er zijn geen grotten.

HILDEBRANDT:

Nou, en dit is anders mooi de binnenkant van de berg! Ik heb de buitenkant net zelf nog gezien. En dat kunnen jullie niet zeggen.

(BELEDIGD RONDKIJKEND)

BERTRAM:

Hoe komen we d'r dan in?

HILDEBRANDT:

Weet ik veel. Hoe komen we d'r uit, laten we 't daar 's over hebben. Wat is dat.

(STOOT TEGEN IETS)

Wie is ...

IEDEREEN:

Aernout! Aernout Koffij!

LIDWIENTJE:

Ach, arme Aernout Koffij.

(AERNOUT LIGT OP DE GROND TE PITTEN)

(BERTRAM KNIELT MET ENKELE KINDEREN. ZE

KIETELEN HEM WAKKER)

AERNOUT:

He, he, help! Help! Een overval!

HILDEBRANDT:

Sta op man. We moeten naar huis! Beroepsmaffer!

AERNOUT:

Naar huis ... naar ... help!

(ZIET IEDEREEN IN PONNEN, OOK ZICHZELF)

waar ben ik ... ik slaap. Ik slaap thuis.

(STAAT STOM TEGEN ROTSWAND AAN TE STAREN.

SOMMIGE KINDEREN LACHEN ONWILLEKEURIG)

AERNOUT:

Ik sliep thuis ... Ik hoorde mooie zachte muziek ... en die muziek zei: doe open Aernout, doe open ... laat mij eruit ... en kom zelf ook mee.

En ik liet me meeslepen ... Het was zó prachtig ...

HILDEBRANDT:

Ook een poortwachter van niks. Laat iedereen d'r maar in en d'r uit.

AERNOUT:

Ik slaap. En als ik slaap, weet ik ook niet, wat ik doe.

HILDEBRANDT:

Nee, dat weet ik wel, voor jou.

BERTRAM:

Jongens, jongens, laten we nou even niet ruzie maken.

Laten we liever iets bedenken ...

LIDWIENTJE:

Ja. Hoe komen we hier uit ...

AERNOUT:

Hoe komen we d'r in?

BERTRAM:

Hè?

AERNOUT:

Hoe kwamen we d'r in? Dát is meestal ook de manier, om d'r weer uit te komen. Bij deuren is dat tenminste wel zo. Bij poorten trouwens ook.

(KIJKT AARZELEND ROND)

(IEDEREEN WIL HEM NET GELIJK GEVEN ALS BUITEN
BEELD EEN LACH KAKELT)

LIDWIENTJE:

Wat was dat???

BERTRAM:

Een lach.

HILDEBRANDT:

Noem dat maar een lach ... Het leek meer op een kakel ...

(KINDEREN KRUIPEN OM DE VOLWASSENEN HEEN)

BERTRAM:

Niet bang zijn. Wij zijn bij jullie.

HILDEBRANDT:

Jullie zijn ook bij ons, hé?

(KIJKT HEN BANG AAN. KNIKT HOOPVOL)

KINDEREN:

Jaaaaa. (KNIKKEN TERUG)

AERNOUT:

Kom mee naar buiten. (VASTBERADEN)

BERTRAM:

Weet Hildebrandt, welke kant we op moeten?

HILDEBRANDT:

Daar kwamen we vandaan

(WIJST)

Dus daar moet ook de deur zijn.

BERTRAM:

Waar?

HILDEBRANDT:

Hier. (TEKENT MET VINGER DEUR OP ROTSWAND. KIJKT
HULPELOOS ROND)

Daarachter ligt Hamelen ... dus ...

(DE LACH KAKELT OPNIEUW EN DE MEESTEN
SCHRIKKEN HEVIG)

AERNOUT:

Ik geloof, dat daar iemand is.

(KIJKT BENEPEEN)

BERTRAM:

Is daar iemand?

(LOOPT NAAR VOREN ... ECHO)

(STILTE)

BERTRAM:

Hallo? (ECHO)

Is daar iemand?

KIND:

Het was een meneer. Het was een lach van een meneer.

BERTRAM:

... mmm ... kunt U ... denkt ... kunt U ons ...

LIDWIENTJE:

Vraag eerst 'ns hoe 'ie heet?

BERTRAM:

Hoe heet U meneer?

(GEEN ANTWOORD)

MEISJE: (FLUISTERT)

Assie eerst maar es tevoorschijn kwam.

LIDWIENTJE:

Vraag dan waar we hier zijn ... Waar zijn we hier ...
meneer?

(GEEN ANTWOORD)

BERTRAM:

Laat mij het nou maar vragen.

LIDWIENTJE:

Nou, jou gaf 'ie anders ook geen antwoord.

AERNOUT:

Eh ... kunt U ons de uitgang wijzen? ... De deur? ... Of de poort? ...

HILDEBRANDT:

Meneer ...

(SISSEND TEGEN AERNOUT)

AERNOUT:

Wat?

HILDEBRANDT:

Kunt U ons de uitgang wijzen, meneer. De deur meneer, de uitgang meneer. Met twee woorden spreken, man. Met de hoed in de hand, kom je door het ganse land ...

AERNOUT:

Als jij 't dan zo goed weet, vraag jij dan 'es wat?

HILDEBRANDT:

Nou nee, laten we 't maar allemaal tegelijk doen.

LIDWIENTJE + KINDEREN:

Ja ... dat is misschien wel beter. Ja ... Wat willen we?

BERTRAM:

De weg terug naar Hamelen natuurlijk.

LIDWIENTJE:

O ja.

BERTRAM:

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen, meneer?

ALLEN:

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen, meneer?

Kunt U ons de weg zonodig stamelen

LIDWIENTJE:

We willen heel gewoon terug naar Hamelen.

HILDEBRANDT:

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen, meneer?

MODULATI:

ALLEN:

Kunt U ons de weg naar Hamelen verklappen, meneer

HILLETJE:

Ik moet er morgenvroeg de lammen allemaal lappen, meneer

HEKTOR:

'k Moet er nodig heen, ik heb een beurt op school!

BAREND:

'k Heb een linkerschoen met een gescheurde zool

ALLEN:

Kunt U ons de weg naar Hamelen verklappen, meneer

AERNOUT:

'k Heb een huis met zorgen en een bed, dat wacht

HILDEBRANDT:

't Vuurtje in m'n keuken spitter spettert zacht

LIDWIENTJE:

Weet U ook de weg, ik weet hier heg noch steg

KOOR + BERTRAM:

Kunt U ons de weg, de weg, de weg, de weg, de weg, de weg

ALLEN:

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen, meneer

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen, meneer

HILLETJE:

De kortste weg rechtdoor terug

AERNOUT:

U hoeft maar te wijzen tot de poort maar vlug

ALLEN:

Kunt U ons de weg naar Hamelen vertellen

KINDEREN:

naar Hamelen vertellen

ALLEN:

naar Hamelen vertellen, meneer.